

2. תנאי המכר

תוכן:
מבוא
בסיסי מחיר - Incoterms
ארבעת קבוצות בסיסי המחיר
קבוצה E
קבוצה F
קבוצה C
קבוצה D
סיכום

מבוא

לאחר ביצוע ההתקשרות החוזית, ניצבים הטובין והתשלום זה מול זה, מוכנים לצאת לדרך ולהחליף זה את מקומו של זה. בפרק זה נתייחס לשאלות המתעוררות לגבי הדרך שהטובין עושים בדרכם מהמוכר אל הקונה. בכל עסקת סחר-חוץ חייבים הצדדים לענות על השאלות: מי אחראי לסחורה בדרכה מהספק לקונה? עד היכן חלה אחריותו? מי נושא בהוצאות לאורך הדרך?

בדרכה ליעדה הסופי עוברת הסחורה שלבי שינוע רבים ושונים ונמצאת בטיפולם של גופים רבים. אבל לכל אורך המסע, מהרגע שיצאה מחזקתו הפיזית של הספק ועד שנכנסה לחזקתו הפיזית של הקונה, אחראים לה ונושאים בהוצאותיה המוכר או הקונה. השאלה המסחרית/משפטית המתעוררת היא: איפה בדיוק נגמרת אחריותו של המוכר ומתחילה אחריות הקונה? עד היכן נושא המוכר בהוצאות ומאיזו נקודה נושא בהן הקונה? מי דואג לרשיונות יצוא ויבוא ומי מזמין את ההובלה באוניה? או שאלה מסובכת יותר: בעת הטענת מכולה על האונייה נפלה זו למים, והסחורה בה אבדה כליל. הביטוח יכסה, אמנם, את הנזק, אבל מי מהצדדים אמור היה לבטח את המשלוח - ולפיכך יזכה בפיצוי? על שאלות אלו ואחרות, עונים – בסיסי המחיר.

בסיסי מחיר בעסקות סחר-חוץ – Incoterms

תפקידם של בסיסי המחיר

לשכת המסחר הבינלאומית באה לעזרת העוסקים בסחר בינלאומי וקבעה 13 תנאים מוסכמים לאורך קו השינוע של הסחורה, הקובעים את חלוקת ההוצאות והאחריות. תנאים אלה מייעלים את מהלך המ"מ המסחרי ובעיקר עוזרים במניעת ויכוחים ומחלוקות במהלך השינוע, בין אם העסקה הושלמה בהצלחה ובין אם קרתה בדרך תקלה לסחורה המונעת הגעתה ליעדה, או אם הגיעה ניזוקה.

בסיסי המחיר, ה- Incoterms (International Commercial Terms), מגדירים באופן ברור את החלוקה בין היבואן והיצואן בנושאים הבאים:

הטיפול בסחורה:

- 1.1 רישוי היצוא והיבוא, כולל בדיקות שיש לבצען על פי הוראות המכס במדינת היצוא, וכן רישוי במדינות בהן תעבור הסחורה במהלך מסעה לנמל היעד.
- 1.2 ההובלה על כל שלביה: ממחסן המוכר עד נמל המוצא; הובלה ימית/אווירית לנמל היעד; הובלה מנמל היעד למחסן הקונה - וכל הובלה אחרת.
- 1.3 טעינה ופריקה.
- 1.4 מתן הודעות לצד השני בעוד מועד על שלבי השינוע השונים.
2. נקודת העברת האחריות על הסחורה מהמוכר לקונה.
3. חלוקת ההוצאות – בכמה בסיסי מחיר זהה נקודת העברת האחריות לנקודת חלוקת העלויות, אולם לא תמיד! (פרוט בהמשך).
4. האחריות להמצאת המסמכים המאפשרים את מימוש העסקה.
5. ביטוח: מי אחראי לרוכשו ולשלם עבורו, ולמי תשלם חברת הביטוח במקרה של נזק לסחורה או אובדנה.

מונחים אלו מתייחסים למגוון רחב של אפשרויות, החל ממצב בו מלוא האחריות מוטלת על הקונה המקבל את הסחורה במפעלו של המוכר, וכלה במצב בו המוכר נוטל עליו את מלוא האחריות והעלויות הקשורות לסחורה במשך מסעה, עד למחסן של הקונה או ליעד אחר הרצוי לו.

פרק זה במדריך מבוסס על המהדורה המעודכנת ביותר של מערכת כללי ה-Incoterms אשר לשכת המסחר הבינלאומית, ה-ICC (International Chamber Of Commerce), פרסמה בשנת 1999 בשם Incoterms 2000, ואשר נכנסה לתוקף ב-1 בינואר 2000.

מובהר בזאת כי במדריך זה מובא תקציר בלבד של עיקרי בסיסי המחיר, והוא אינו יכול להוות תחליף לפירוט המלא של בסיסי המחיר ושל החובות שהם מטילים על הקונה והמוכר, כמפורט בחוברת מס' 560 של לשכת המסחר הבינלאומית (ICC), אותה ניתן לרכוש במשרדי הסניף הישראלי של לשכת המסחר הבינלאומית בת"א

בסיסי המחיר "Incoterms" מתחלקים ל-4 קבוצות

קבוצה E אחריותו של המוכר מסתיימת עם העמדת הטובין לרשותו של הקונה במחסני המוכר או במפעלו. המוכר אינו נושא בשום הוצאות שינוע וביטוח.

קבוצה F אחריות המוכר ונשיאתו בהוצאות ההובלה והביטוח מסתיימות עם מסירת הטובין למוביל או למשלח שמונה על ידי הקונה.

קבוצה C נקודת חלוקת האחריות היא כמו בקבוצה F, אולם המוכר נושא בהוצאות ההובלה/ביטוח אף מעבר לנקודת העברת האחריות על הטובין.

קבוצה D על המוכר מוטלת אחריות מלאה על הטובין וחובת תשלום כל הוצאות השינוע עד למסירתם במדינתו של הקונה או ביעד אחר שהוסכם.

כפי שיצוין בפירוט להלן, ל-Intercoms מצרפים תמיד את ציון המקום אליו מתייחס המונח, לדוגמא: "FCA - Ben Gurion Airport, CIF - Liverpool" וכיו"ב. ללא ציון המקום – המונח חסר משמעות!

קבוצת ה-E:

EXW – EXWorks (...named place)

מחיר הסחורה מכסה את עלותה בלבד, ללא כל הוצאות נוספות בקבוצה זו מונח אחד בלבד, המופיע גם כ-EX-Warehouse או EX-Factory.

המוכר (יצואן) חייב למסור את הסחורה בחצריו, ארוזה ומוכנה כפי שהוסכם עם הקונה, ובזאת מסתיימת אחריותו. לא חלה עליו אפילו חובת ההטענה על כלי הרכב שהקונה חייב להעמיד לצורך ההובלה הפנימית.

הקונה (יבואן) מקבל את הסחורה בחצרי המוכר (מחסניו, מפעלו וכו'): זוהי נקודת המסירה. מכאן ואילך מוטלת האחריות על הובלת הסחורה, על ביטוחה ועל הוצאתה מארץ היצוא, כולל השגת כל הרשימות הדרושים - על הקונה. הקונה נושא בכל עלויות השינוע והביטוח, החל מנקודת המסירה כאמור. חשוב שהקונה יהיה מודע לעובדה שהתחייבויותיו של המוכר לפי בסיס מחיר זה הן מינימליות!

קבוצת ה-F:

בקבוצה זו שלושה בסיסי מחיר. בכלם ישתחרר המוכר מאחריותו לסחורה ומתשלום העלויות עם מסירתה למוביל, או הבאתה לרציף, או הטענתה על אוניה - כמפורט להלן.

FCA - Free Carrier
(...named place)

מחיר הסחורה כולל את עלותה ואת הוצאות שינועה עד מסירתה למוביל. המוכר אחראי לסחורה עד למסירתה למוביל הסחורה, או לכל גורם אחר אשר מונה על ידי הקונה לקבל את הסחורה, בד"כ המשלח, ובמקום שהוסכם ביניהם. בסיס מחיר זה מתאים לכל סוגי ההובלה: ימית, אווירית ויבשתית.

המוכר (יצואן) יספק את הסחורה כשהיא ארוזה, ידאג לרישוי מתאים במדינתו (רשיון יצוא) וימסור אותה למוביל הסחורה במקום המוסכם עם הקונה על פי חוזה המכר (למשל - במסוף המטענים בשדה התעופה בארץ היצוא, או בארץ שכנה).

הקונה (יבואן) יבחר את המוביל, ידאג להטענת הסחורה, להובלתה ולביטוחה, וישא באחריות על הסחורה במהלך המסע עד הגעתה ליעדה.

FAS - Free Alongside Ship
(...named port of shipment)

מחיר הסחורה כולל את עלותה, והוצאות שינועה עד הרציף. בסיס מחיר זה מיועד לשימוש בהובלה ימית בלבד, ומבטא את אחריותו של המוכר לסחורה עד לרציף בו עוגנת האנייה.

המוכר (יצואן) יספק את הסחורה, כשהיא ארוזה, ברציף. על המוכר מוטלת האחריות להשגת רשיון יצוא ועל הובלת הסחורה על חשבונו עד הרציף.

הקונה (יבואן) יקבל את הסחורה על הרציף, ומכאן ואילך יהיה אחראי לה עד שתגיע למחסניו בארץ היבוא. כל ההוצאות מהרציף שבנמל ואילך, החל מהטענתה על האונייה וביטוחה הם באחריות הקונה ועל חשבונו.

FOB - Free On Board
(...named port of shipment)

מחיר הסחורה כולל את עלותה, והוצאות הובלתה וביטוחה עד שעברה את מעקה כלי השיט. בסיס מחיר זה מבטא את אחריותו של המוכר (יצואן) לסחורה עד שעברה את מעקה האונייה. כל ההוצאות עד להטענה חלות על המוכר.

הקונה אחראי לבחור מוביל ו/או משלח, להשיג מקום למטענו על האונייה בה בחר, ונטל עליו את האחריות לסחורה מרגע שהיא עברה את מעקה האונייה ועד תום המסע. הקונה חייב לשלם עבור ההובלה, הפריקה, הביטוח וההוצאות בארצו.

בסיס מחיר זה מיועד לשימוש בהובלה ימית בלבד, למרות שהשימוש - השגוי! - בו עבור אמצעי הובלה אחרים ועבור נקודות מסירה שאינן מעקה האונייה, מושרש מאוד. מומלץ ביותר להסתגל לשימושים כפי שנקבעו ע"י לשכת המסחר הבינ"ל (ICC), כך שבכל חוזה מסחרי בו נקודת המסירה אינה סיפון של אונייה יש להשתמש במונח **FCA**. זהו מונח רחב וגמיש המתאים למצבים שונים, בעוד **FOB** הוא מונח קשיח ובעל משמעות מצומצמת.

קבוצת ה-C:

בקבוצה זו, בה ארבעה בסיסי מחיר, נושא המוכר בכל הוצאות ההובלה עד נמל היעד או מקום היעד, אולם אחריותו לסחורה נפסקת עם הטענת הסחורה על כלי התחבורה המוביל אותה ליעדה. כל מה שקורה לסחורה אחרי ההטענה הוא באחריותו של הקונה. לפיכך נקראים החוזים, בהם תנאי המכר או בסיסי המחיר הם מקבוצה **C**, "חוזי משלוח" - המוכר אחראי רק לשלוח את הסחורה, אולם אינו אחראי על הגעתה. מלבד העובדה שהמוכר משלם עבור ההובלה (או ההובלה והביטוח), זהה נקודת העברת האחריות בבסיסי המחיר בקבוצה **C** לבסיסי המחיר בקבוצה **F**. רק החוזים מקבוצה **D** נקראים "חוזי הגעה", אבל על כך בהמשך. חשוב

להדגיש ייחוד זה של קבוצה C, שכן רבים טועים לחשוב כי אם המוכר משלם עבור ההובלה (או ההובלה והביטוח), הוא אחראי גם לכל מה שקורה לסחורה עד פריקתה, ואין הדבר כך.

CFR - Cost And Freight
(...named port of destination)

מחיר הסחורה כולל את עלותה ואת דמי ההובלה עד נמל היעד. המוכר אחראי לסחורה עד שהיא עוברת את מעקה האונייה, ולתשלום ההובלה עד נמל היעד. על המוכר (יצואן) לבחור את המוביל, להזמין ממנו הובלה, ולדאוג להובלת הסחורה עד נמל היעד. עלויות ההובלה, כולל עלות הפריקה, אם זו נכללת בחוזה ההובלה, חלות על המוכר.

הקונה (יבואן) אחראי לסחורה מרגע שעברה את מעקה האונייה. עליו לדאוג לביטוח הסחורה, לרשיונות הנדרשים במדינת היבוא ולתשלום מיסים ומכסים החלים במדינת היבוא. הקונה ישלם עבור הפריקה אם אינה נכללת בחוזה ההובלה, כמו כן יישא בהוצאות בלתי צפויות שאינן כלולות בחוזה ההובלה, אשר הועמסו על הסחורה מרגע שזו עברה את מעקה האונייה (למשל - אם היה צורך להעביר את הסחורה לאונייה אחרת, או לפרוק אותה זמנית בנמל אחר שאינו נמל היעד).

בסיס מחיר זה מתאים להובלה ימית בלבד.

CIF - Cost, Insurance And Freight
(...named port of destination)

מחיר הסחורה כולל את עלותה, והוצאות הובלתה וביטוחה עד נמל היעד. תנאיו של בסיס מחיר זה זהים לחלוטין לבסיס המחיר CFR, כשבנוסף חלה על המוכר החובה לרכוש ביטוח ימי לטובת הקונה למשך כל תקופת המסע הימי. כיוון שהמוכר מחויב לרכוש ביטוח ימי מינימלי לפי סעיף C בפוליסת הביטוח הסטנדרטית (כמוסבר בפרק הביטוח במדריך זה), הרי שאם מעוניין הקונה לבטח את הסחורה כנגד סיכונים נוספים ובהיקף רחב יותר מהכיסוי המינימלי, הוא יכול לרכוש תוספת ביטוח באופן עצמאי, או - והדבר מקובל יותר - לסכם עם המוכר שזה ירכוש ביטוח רחב יותר, כשהפרשי העלות יהיו על חשבון הקונה.

בסיס מחיר זה מתאים רק להובלה ימית.

CPT - Carriage Paid To
(...named place of destination)

מחיר הסחורה כולל את עלותה, ואת הוצאות הובלתה עד היעד בסיס מחיר זה מקביל מבחינת תנאיו לבסיס המחיר CFR (המיועד להובלה ימית בלבד), אלא שהוא מתייחס לכל אמצעי ההובלה: ימית, אווירית, יבשתית והובלה משולבת (להובלה המבוצעת ביותר מאשר כלי הובלה אחד, ראו פרק 4 - הובלת מטענים). המוכר (יצואן) אחראי להשיג רשיונות יצוא, למסור את הסחורה הארוזה למוביל שנבחר על ידו, ולשלם את דמי ההובלה עד ליעד, כולל הוצאות פריקה, אם אלה נכללו בחוזה ההובלה. אחריותו לסחורה נפסקת עם מסירתה למוביל.

הקונה (יבואן) מקבל את האחריות לסחורה עם מסירתה למוביל, או למוביל הראשון אם יש יותר ממוביל אחד. כמו כן, באחריותו ועל חשבונו ביטוח הסחורה, שחרורה וכל המיסים והמכסים בארץ היעד.

CIP - Carriage And Insurance Paid To
(...named place of destination)

מחיר הסחורה כולל את עלותה ואת עלות ההובלה והביטוח עד ליעד. בסיס מחיר זה מקביל מבחינת תנאיו לבסיס המחיר CIF (המיועד להובלה ימית בלבד), אלא שהוא מתאים לכל אמצעי ההובלה: ימית, אווירית, יבשתית והובלה משולבת (הובלה המבוצעת ע"י יותר מכלי הובלה אחד). חובות המוכר והקונה הם כמו בבסיס מחיר CPT, אלא שבבסיס המחיר CIF חייב המוכר גם לבטח את הסחורה על חשבונו. כל הנאמר בנושא הביטוח בבסיס המחיר CIF נכון במלואו גם עבור בסיס מחיר זה.

קבוצת ה-D:

זוהי קבוצה של חמישה בסיסי מחיר, המאופיינת באחריות היצואן לדאוג להובלת הסחורה ולתשלום עבור ההובלה עד להגעתה ליעד, או לגבול ארץ היעד. בקבוצה זו זהה נקודת העברת האחריות מהמוכר לקונה לנקודת ההתחלקות בהוצאות. החוזים המשתייכים לקבוצה זו נקראים "חוזי הגעה".

DAF - Delivered At Frontier (...named place)

מחיר הסחורה כולל את עלותה והוצאות הובלתה לנקודת מעבר בגבול יבשתי. המוכר (יצואן) מספק את הסחורה בנקודה מוסכמת בגבול, ומשלם את ההובלה עד אותה נקודה. המוכר אינו חייב אמנם לדאוג לביטוח, אך נושא באחריות לסחורה עד הנקודה המוסכמת. הקונה (יבואן) דואג לרישוי ומכסים בארץ היעד, חייב לקבל את הסחורה בנקודה המוסכמת בינו לבין המוכר, ועליו חלה האחריות על נטילתה מהגבול והובלתה וביטוחה עד ליעד. בסיס מחיר זה מתאים, למעשה, רק להובלה יבשתית.

DES - Delivered Ex Ship (...named port of destination)

מחיר הסחורה כולל את עלותה, והוצאות הובלתה עד נמל היעד. המוכר מעמיד את הסחורה לרשות הקונה על האונייה (או על ספינת נהרות) בנמל היעד. השימוש במונח זה נעשה על פי רוב בקשר למשלוחים בצובר - סחורה המובלת במחסני האנייה בתפוזרת ונפרקת ישירות למחסנים בנמל היעד.

על המוכר (יצואן) לדאוג לרישוי היצוא, להובלת הסחורה ולתשלום עבור ההובלה. אחריותו לסחורה מסתיימת עם הגעת כלי השיט לנמל היעד. הקונה (יבואן) יפרוק את הסחורה, יבטח אותה מרגע הפריקה, וידאג לרישוי ומכס בארץ היעד. בסיס מחיר זה מתאים לשימוש בהובלה בכלי שיט ימי, או הובלה משולבת המסתיימת על גבי כלי שיט ימי בנמל היעד.

DEQ - Delivered Ex Quay (...named port of destination)

מחיר הסחורה כולל את עלותה, הובלתה ופריקתה בנמל היעד. על המוכר (יצואן) לדאוג לרישוי במדינת המוצא, להובלת הסחורה ולתשלום עבורה, כולל פריקה. המוכר נושא באחריות על הסחורה עד הרציף בנמל היעד.

הקונה (יבואן) מקבל את הסחורה על גבי הרציף בנמל היעד, ונושא באחריות משם ואילך. עליו האחריות לרשימות יבוא, ולתשלום כל המיסים והמכסים ביעד. בסיס מחיר זה מתאים רק להובלה בים או בנתיב מים פנים יבשתי (נהר, תעלה).

DDU - Delivered Duty Unpaid
(...named place of destination)

מחיר הסחורה כולל את עלותה, והוצאות הובלתה לנקודה מוסכמת בארץ היעד, ללא תשלום המכס במדינת היבוא.
המוכר (יצואן) דואג לרשימות מתאימים ולמיסוי במדינתו, להובלת הסחורה עד ליעד; אחריותו לסחורה ולנשיאה בהוצאות מסתיימת עם הגעת הסחורה, והעברתה לכלי הרכב של הקונה.
הקונה (יבואן) מקבל את הסחורה ביעד הסופי ודואג לרישוי ומכסים במדינת היבוא.

DDP - Delivered Duty Paid
(...named place of destination)

מחיר הסחורה כולל את עלותה, והוצאות הובלתה ליעד הסופי ותשלום המיסים בארץ היעד. המוכר (יצואן) דואג לרישוי במדינת היצוא ובמדינת היבוא ומשלם מיסים ומכסים בשתי המדינות. דואג להובלה ולביטוח, ונושא באחריות עד להגעת הסחורה למקום שהוסכם מראש בחוזה המכר. הקונה (יבואן) מקבל את הסחורה לרשותו במקום המוסכם.

בסיס מחיר זה הוא היפוכו המלא של בסיס **EXW**, בו אין למוכר כל אחריות מהרגע שהעמיד את הסחורה לרשות הקונה בחצריו, ואין עליו כל עלויות נוספות. בבסיס **DDP** כל האחריות וכל העלויות עד למחסן הקונה או עד לנקודה מוסכמת, חלות על המוכר.
הערה: הואיל והוראות המכס בישראל מאפשרות למעשה רק לחברה הרשומה בישראל לבצע יבוא ולקזז מע"מ, מומלץ מאוד לצדדים המתקשרים בחוזה עם בסיס מחיר זה לבדוק את כל היבטיו עם עמיל המכס שלהם, ועם הבנק שבאמצעותו מתבצע הצד הכספי של העסקה.

סיכום

13 בסיסי המחיר שקבעה לשכת המסחר הבינלאומית מאפשרים לדעת במבט אחד מהן ההתחייבויות ומהן האחריות של היצואן (המוכר) ושל היבואן (הקונה) בכל הנוגע למשלוח הסחורה. כל מונח כזה בן 3 אותיות בא למעשה במקום פרק שלם בחוזה המכר בין הצדדים, ומבטל את הצורך בפרוט ארכני של החובות והזכויות של כל צד בכל חוזה מחדש.

יש לדעת, עם זאת, כי בסיסי המחיר יכולים להיות גמישים מאוד בשימוש, כיוון שתפקידם לשקף במדויק את ההסכמות בין הקונה למוכר; הגמישות מושגת ע"י תוספת של ביטוי מסחרי מוכר לאחד מבסיסי המחיר. למשל: ראינו שכאשר המוכר אינו רוצה שום מעורבות בתהליך המשלוח אחרי שהסחורה נארזה והוכנה למשלוח, הוא ידרוש שבסיס המחיר יהיה **EXW**. הקונה - מאידך - עשוי לבקש שהמוכר יטעין את הסחורה על משאית. אם שני הצדדים יגיעו להסכמה בנידון, הם ישנו את ה-**EXW** ל-**EXW LOADED ON TRUCK**.
דוגמא אחרת: אם המוכר והקונה מסכימים עקרונית לתנאי **FOB**, אולם הקונה מעוניין שהמוכר ידאג גם לאחסון הסחורה בבטן האנייה. אם שני הצדדים מסכימים לכך, ישתנה בסיס המחיר ל: **FOB STOWED**.

מאידך, חשוב להבין כי מאחר שביטויים אלה (**FOB STOWED** ודומיהם) אינם נכללים בהגדרות ה-**ICC**, חייבים הצדדים לקבוע במדויק בחוזה המכר את השלכותיהם: האם הרחבת חובות המוכר כבדוגמאות לעיל מתייחסת רק לאחריות, רק להוצאות, או לשניהם. היתרון בשימוש במונחי **INCOTERMS** כמו שהם וכפי שנוסחו על ידי לשכת המסחר הבינלאומית, הוא בהיותם אחידים, ברורים ומדויקים, והופכים אותם לקלים להבנה ולמקובלים בכל העולם. הם מונעים אי הבנות בין יבואן ליצואן ומצמצמים את המחלוקות בין הצדדים. יצוין עוד כי מאחר שקיימות גרסאות משנים שונות ל-**INCOTERMS**, מומלץ לציין בחוזה המכר את הגרסה המוסכמת על שני הצדדים למו"מ.

ולסיים, הערת הבהרה חשובה: בסיסי המחיר אינם עוסקים בנקודת העברת הבעלות מהמוכר לקונה! הנקודה בחלל או בזמן בה עוברת הבעלות נקבעת רק בחוזה המכר, ובהסכמה מפורשת בין המוכר לקונה. תנאי המכר/ בסיסי המחיר עוסקים רק בנקודות העברת האחריות ובחלוקת הנשיאה בעלויות. הטבלאות והחלוקות הבאות, המתמצות את עיקרי בסיסי המחיר, הוכנו לנוחות הקורא כהשלמה לפרק זה:

ארבע הקבוצות של בסיסי המחיר לפי חלוקת האחריות וההוצאות

קבוצה E	קבוצה F	קבוצה C	קבוצה D
המחיר במחסניו/במפעלו של המוכר; שם גם עוברת האחריות	המחיר כולל הובלה פנימית עד למוביל או עד לנמל היצוא, ושם גם עוברת האחריות. אינו כולל את ההובלה הראשית.	המחיר כולל את ההוצאות עד לנמל היעד (בשניים מהבסיסים עם ביטוח, ובשניים בלי), אבל נקודת העברת האחריות היא כמו בקבוצה F.	המחיר כולל את ההוצאות עד לגבול מדינת היעד או עד הנמל/הרציף במדינת היעד או עד ליעד הסופי, ושם גם עוברת האחריות.
EXW	FAS FCA FOB	CFR CIF CPT CIP	DAF DES DEQ DDU DDP

בסיסי המחיר בחלוקה לפי התאמתם לסוג ההובלה

הובלה יבשתית בלבד	הובלה ימית בלבד	כל סוגי ההובלה: ימית, יבשתית, אווירית ומשולבת
DAF	FAS FOB CFR CIF DES DEQ	EXW FCA CPT CIP DDU DDP